

[Henry Christensen.]

ner om foranstaltninger, der kan dæmpe stigningen i omkostninger, avancer og priser. Dette er en politik i alles, ikke mindst lønmodtagernes, interesse. En målbevidst indsats mod inflationen er en helt central opgave. En inflationsbekæmpende politik er netop også i lønmodtagernes interesse; det fremgik klart af inflationsbetænkningen, at lønmodtagerne som gruppe betragtet taber på inflation.

Når hr. Per Hækkerup nu henviser til den forrige regerings lovforslag, vil jeg for det første sige, at vi jo ikke dengang afviste, at der var et første indkomstpolitisk sigte heri; men jeg bliver samtidig for det andet nødt til at understrege, hvad vi også sagde dengang, nemlig, at der efter venstres opfattelse manglede den tilstrækkelige sammenkædning med en samlet og, over for os andre i hvert fald, åben økonomisk politik, og at der var en socialt urimelig byrdefordeling. Det er nu som før valget for venstre afgørende, at byrderne ved en indkomstpolitik kommer til at hvile på en socialt afbalance-ret måde, således at man tager hensyn til, at nogle grupper på forhånd er ramt særlig hårdt af inflationen, devalueringen og andre virkninger af den økonomiske politik.

Jeg vil yderligere opfordre regeringen til at rette sit indkomstpolitiske sigte ikke blot mod den øjeblikkelige situation, men også længere frem. Man må naturligvis her gøre sig klart, at det vil være en nødvendig og rigtig forudsætning, at der også i et mere langsigtet indkomstpolitisk forsøg sikres lønmodtagerne deres rimelige andel i enhver virkelig velstandsfremgang i vort samfund.

I kampen for at sikre beskæftigelse og økonomisk fremgang er en positiv erhvervs-politik dernæst en nødvendighed. Der må ikke mindst kapital til, for at de virksomheder og arbejdspladser, der er afhængige af konkurrencen med andre landes virksomheder, kan styrkes og sikres. Derfor tillægger vi de nye signaler, som en målbevidst indsats for at fremme den private opsparring og forbedrede afskrivningsregler er udtryk for, stor vægt. Det kan af hensyn til hurtig virkning være nødvendigt derudover at sikre sig kapitaltilførsel ad andre veje.

Specielt for landbruget, som er i klemme både af devalueringen og af den ulykkelige markedsdeling, noterer vi med tilfredshed,

at regeringen straks har taget forhandlinger op om dækning af devalueringstab, ligesom man for såvel byerhverv som landbrug og fiskeri lover øget kapital. For landbrugets vedkommende tror vi i venstre fortsat, at det lettest og med de mindste statsfinansielle virkninger kan gøres ved en lempeligere momsafregning.

Jeg vil gerne tilføje over for hr. Per Hækkerup, at i spørgsmålet om markedspolitikken har venstre fremdeles den opfattelse, at den markedsdeling, vi har i Europa er ulykkelig, og at det må erkendes, at den realistiske mulighed for at nedbryde denne markedsdeling er en udbygning på grundlag af EEC. Venstre vil nok også fremdeles som forhen være det parti her i Danmark, der stærkest fremhæver dette synspunkt. Venstre har jo også erkendt, at vi ikke med de politiske tilstande her i landet eller i Europa kan slå os igennem alene. Det må bero på det samarbejde, der både her i landet og i Europa kan tilvejebringes.

Må jeg om de devalueringssramte virksomheder yderligere sige til regeringen, at den må være opmærksom på, at specielt fiskerierhvervet er bragt i klemme — oven i dette erhvervs øvrige, stærkt voksende økonomiske vanskeligheder.

Videre vil jeg i erhvervspolitikken gerne pege på nogle alvorlige og påtrængende ejendomsbeskatningsproblemer. Det drejer sig dels om at finde en varig og forbedret ordning af landbrugets amtsskatter, dels om at få lempet virkningerne af den nu helt urimelige beskatning, der rammer landbrug, gartneri m. v. i udviklingsområder, uden at de pågældende virksomheder kan udnyttes til andet brug.

Dernæst har venstre et stærkt ønske om, at regeringen i det hele vil tage ejendomsbeskatningsproblemet op til nærmere undersøgelse, måske med tanke på en samtidig løsning af den mere og mere urimelige byrdefordeling mellem stat og kommuner og mellem disse sidste indbyrdes. Indtil da må en midlertidig indsats gøres for at mildne de hårde byrder, som ellers pålægges de fattige kommuner. Som et led heri opfordrer venstre regeringen til at undersøge til bunds mulighederne for også i år at bevare fradragsretten for de kommunale indkomstskatter. Det var en asocial handling, da den forrige regering fjernede den udligning, der